

M. T. R. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. ^{Ref.}
_{Est.} 1069

Title: *Lokauthavada*

1069

1069

Complete

: <u>Labor asthameda</u>		: Title
:	:	: Author
:	:	: Editor
:	:	: Year, Vols.
:	:	: Publisher
1069 :	:	: Remarks

श्रीगणेशाय नमः शब्दानां चतुर्थी प्रवृत्तिरिति महाभाष्ये प्रवृत्तिप्रतिपाद्यता तत्प्रयेः कृशाः ॥ ३ ॥ तथा च तथाम् तन्निप्रवृत्तः ॥
 रूपान्वितविविधा कृद्वापि चतुर्विधरतिपर्यवसितं तथा चोक्तं शब्देरेव प्रतीयते ज्ञातिदेव्यनुपात्तिमाः चतुर्विधा धर्मीणां ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥
 तत्र तत्र निशब्देन अरवंधर्म उच्यते ननु निशब्देनैकस्मिन्नेव अन्वयात् ज्ञातिशब्दस्यैव चतुर्विधिर्भावापत्तेः नहि ज्ञातिशब्दस्य ज्ञातिरर्थः किंतु
 ज्ञातिशब्दोपाधिरेव न च ज्ञातिशब्दस्य ज्ञातौ शक्तिस्वीकारेणैव गोशब्दादिव ज्ञातिवाचकां तर्गतत्वं संभवात् किं ज्ञातपदस्य अरवंधर्म
 परतयेति वाच्यं गोपदादेव न च ज्ञातिपदस्य ज्ञातावापि अनंसादिदोषसंभवेन शक्त्यसंभवात् एवं च न अपराधावद्वयोपि चतुर्विधोपापनि
 रपात्ता नो जाभावपदयोः अर्थकत्वेन अभावत्वस्यारवंधोपाधिवात् ज्ञातिवाचकां तर्गतत्वं संभवात् अथवा बहुरेपाव्यक्तविवशक्तिर्गुणे न च ज्ञातौ तस्याः
 प्रसाराद्योग्यत्वेन तत्र शक्तिग्रहा संभवात् एवं च कथं गोपदादिज्ञातिगोपदादिवाचेति चेन्न व्यक्तीनामानयेन तत्र शक्तिग्रहा संभवात् नानाशक्तिकल्पनप्र
 संगस्तद्व्यक्तेर्गोपदादौ धस्तु गोतृशक्त्याक्षेपवशात् न च किमानयेन तत्र ननु निविषयक एतिकां न स्पतन्तर्द्धातिविषयक शब्दोपेते तत्स्वीकारण्यस्या
 व्यक्तेः शब्दोपेधस्तत्र शक्तिग्रहोवर्तते एवेति वाच्यं काश्यांगोरस्तीरे मन्त्रमित्थेत्वात्कायंगविशक्तिग्रहात् काशीस्त्रायाः मन्त्रिधलस्य शब्दोपेधेन
 व्यभिचारात् एवं च गोपदादिज्ञातेरेव गोपदादिवाचेति तथा चोक्तं वाक्यपदीये गोः स्वरूपेणानगोः नाप्यगोः असिधेयगोः भिन्नबंधाद्गौरिति
 स्वरूपेणानारोपेणानगोः नगोपदाभिधेयः नाप्यगोः नगोभिन्नाश्वादिपदाभिधेया किंतु आभिधेयगोर्वाभिन्नबंधादोपाधिकगोपदाभिधेयताया
 ना ॥ ३ ॥ एवं हि ज्ञातिपदस्य शब्दाः स्फोटानुस्वरूपवाचकाः प्रवृत्तपरिभाषात्मकस्वतंत्रे कासंस्वर्गोपात्ताः श्रिताः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥
 ज्ञानुपपत्तेः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ शब्दस्य प्रवृत्तात् संज्ञाशब्दानां प्रवृत्तिवाचिताप्रवादः एवं नीलादिशब्दाः गुणवाचिनः नीलरूपेण नीलादि
 शब्दानां ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ तत्र अनंसादिदोषसंभव इति वाच्यं नीलरूपस्य निरुक्तं रूपं तत्र अनंसादिदोषसंभवात् न च नीलरूप
 रान्तिरिति गोपदादिज्ञातिपदादिवाच्यं तादृशमतीत्या नीलरूपमवापस्यैव ध्वस्तत्वावगाहनं नोपात्तात् परचनी
 लादयः शब्दाः न लात्वात्वाचका नैकत्वात् पाद्याश्रिताः व्यक्तेमादिप्यानुभावधंतीति निगर्वः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

[illegible][illegible]

दिव्याकारणव पञ्चादिधातुना च वाच्य इति एवं स्फोटोपनिर्दिष्टादिपदवाच्यः दिव्यादिव्यक्ते रसनापनेः आक्षेपात् अन्तर्भा नृमिसस्यजा
 तिभक्तिनियमकारणावसरे निरस्तत्वात् किंच स्फोटएवमानाभावः नच नदी दीनपदयोर्व्यासमुदायस्याविशेषात् एव विशेष्योवाच्यबोधोपनिः
 स्फोटस्वीकारे तु नदीदीनपदयोर्भिन्नस्फोटसत्वात् अर्थबोधयोर्वैविध्यमुपपद्यत इति वाच्यं आनुपूर्वी विशिष्टशब्दस्यैवार्थबोधकतया योर्वा
 पर्यस्मानुपूर्वीणां विभिन्नत्वात् अर्थविशेषबोधसंभवात् आनुपूर्वीणां स्फोटोपनिर्दिष्टकृतस्य भवतापि स्वीकृत्यणीयतया तद्वैतोरि
 वास्तु किन्नेनोति न्यायादनुपूर्वीज्ञानहेतुत्वोचि साहचर्यमात्रं संज्ञाशब्दानामपि व्यतिरेकवाच्येति ननु तथापि नैव्याधिकमते चैत्रः पच
 तीसाहोपाकादनुकूलकृतेमांश्चैत्रइसाद्याकारकैर्धोबोनेसगच्छते भावप्रसाधानमाख्यातमिति स्मृतिरव्यातार्थेषु तेष्टु कृतिरु
 पायाभावनायाः प्राधान्यमाभिधत्ते न क्रियायाः प्राधान्यमिति ननु निरुक्तस्मृतेर्विशेषात् विवेक तादृशस्मृताभावस्य क्रिया
 याएवप्राधान्यमभिधीयत इति क्रियायाः प्रधानक बोधस्वीकारवस्तुमुचित इति चेन्न भावप्रधानमाख्यातमिति निरुक्तस्मृतेरा
 व्यातार्थेषु संख्याकालभावनारूपेण भावनायाः कृतेः प्राधान्यमिति यथा भावपदेन भावनाया अभिधानात् तथाच निरु
 क्तस्मृतिराख्यातार्थेषु कृतिरुपायाभावनायाः प्राधान्यमाभिधत्ते न क्रियायाः प्राधान्यमिति ननु तथापि पश्यमृगोधा
 दाकर्मणि द्वितीयास्यादिति क्रियायाः प्राधान्यवादिनां ननु चैत्रइसाद्याकारकैर्धोबोनेसगच्छते भावप्रधानमाख्यातमिति स्मृतिरव्यातार्थेषु तेष्टु कृतिरु
 तोः यद्युदासिनप्रातिपदिकसंज्ञा विरहात् एवं न द्वितीयाप्रसंग इति चेन्मैव मृगपदार्थस्य कर्मतया दर्शने अन्वय इति धा
 दं रूपेण तदेव न किंतु धावति मृग इति वाक्यार्थस्य धावनकर्तृत्वविशिष्टमृगत्वावच्छिन्नस्य तादृशविशिष्टधर्मावच्छिन्नवि
 धयतारूप कर्मतासंसर्गेण दर्शने अन्वयस्वीकारेण धावति मृग इति वाक्यस्य वृत्त्यप्रतिपादकत्वरूपार्थकत्वाभावात्

स्ती २

कृतोद्दिष्टसमासाश्चेति सूत्रे समासग्रहणस्य नियमार्थत्वाच्च प्राप्तिपादेकसंज्ञायाः अप्रसरान्न तादृशवाक्याद्वितीयाप्रसंगः अतएव स
 किन्नेनैवपुंस्त्रयादसंज्ञा माकिन्मविशिष्टस्य वपुषोर्विशेषणोपसंक्रात हेतु हेतुमद्भावसंसर्गेणैवाशंसाविषये स्तान्ते अन्वयः सिद्धं
 साध्यसमाहारे सिद्धसाध्यायकल्प्यत इति न्यायात् तथाचात्र हेतौ पंचमीप्रसंग इति निरस्तं वाक्यार्थस्यैव हेतु हेतुमद्भावना न्वया
 द्वाक्यस्य प्राप्तिपादेकसंज्ञा विरहात् एवं देवाकृष्णयशसं ग्रामे चापेतासादिताः शूराः पश्यलक्षणापपाया बकः परमधामि
 क इत्यादिवापि संग्रामाधिकरणक चापक कासादनकर्मत्वविशिष्टपरत्वावच्छिन्नस्य तादृशविशिष्टधर्मावच्छिन्नकर्म
 तासंसर्गेणैव संबोध्यं काशंसा विषयाकर्णन क्रियायाः परमधामि के त्वविशिष्टबकत्वावच्छिन्नस्य च तादृशधर्माव
 च्छिन्नकर्मतासंसर्गेण लक्षणासंबोध्यं कपंपाधिकरणकाशंसाविषय दर्शना क्रियायां चान्वयस्वीकारेणैव न
 द्वितीयाप्रसंगः तादृशविशिष्टधर्मावच्छिन्नयोर्वाक्यार्थत्वेन वाक्यस्य प्रातिपदिकसंज्ञा विरहात् एवं च प्रथमा
 तार्थप्रधानक शब्दबोधस्वीकारे नानुपपत्तिलेशोपि ननु क्रियाप्रधानक शब्दबोधस्वीकारेण नुपपत्तिसंभवात्
 प्रथमां तार्थप्रधानकः क्रियाप्रधानको वा बोधसूत्रविनिर्गमकाभाव इति चेन्न क्रियाप्रधानक बोधस्वीकारे प्र
 यातिपुरुषस्तस्य पादोर्वाभिवादये सत्रतत्त्वेन पुरुषो न परामृश्यते तस्य प्राधान्याभावात् सर्वनाम्नो मु
 लसर्गतः प्रधानपरामर्षवानियमात् अन्यथा दर्शिते राजमातंगा रतस्यैवामी तु रगमादिसादिप्रयोगप्रसंगो
 अप्रधानस्यापि राज्ञः तत्त्वेन परामर्षसंभवेन तादृशवाक्यात् प्रमात्मेकबोधे बोधकाशवात् तत्त्वेन प्र
 धानपरामर्षके तु नियमस्वीकारे तु राज्ञः प्राधान्याभावेन तत्त्वेन परामर्षः किंतु मातंगानामेव तेषां तु

गमेस्वस्वानिजावरुपधर्मसंबंधोक्तावा नान्वयबोधः एवं च उक्तं केतुं केन पुरुषपरमर्षाय पुरुषप्रधानकबोधस्यैवाभ्युपगमात् प्रथमेता
 वाद- धर्मप्रधानकबोधेतस्यैव विनिगमकत्वं संभवादिति संक्षेपः ॥ ॥ ननु केन विनिगमकेन इदं परिच्छिद्यते यत्प्रथमतो ह्यवप्रधान इति
 २ केतु उच्यते प्रजातिपुरुषस्तस्य पादयोरभिवादयेत्सोदो प्रथमतोऽर्थः प्राधान्यात्पराभ्युपगते तथैव यदिति प्रथमतो योः प्रथमतो तस्य
 प्राधान्यं न स्यात् तदा प्रजातिपुरुषस्योदो पुरुषस्तत्त्वेन परामर्षेण गृहीतस्यार्थस्य तत्त्वेन परामर्षासंभवात् अन्यथा दृशेति
 राजमतांगास्तस्यैवामीतुरंगमादसोदो राजस्य सत्त्वेन परामर्षप्रसंगात् दृतिनव्यतां किंवा तच्चिंत्यं सर्वनाम्नां मुसुर्गतः प्रधानपरामर्ष
 त्वादिसंज्ञा हि विशेष्यविध्याय सा पूर्वोक्तस्तु तार्थस्य परामर्षादिसंज्ञायां धर्मेणैकसंबंधिद्वानाधीनमपरसंबंधिस्मरणानिमित्तस्य
 जागरूकत्वेन वरुपाक्रां ह्यपूर्वपदार्थप्रधानस्य परामर्षत्वेन च प्रजातिपुरुषस्योदो पुरुषपदस्य पुरुषत्वावच्छिन्ने शक्तत्वात् तत्र पुरुषत्व
 स्य प्रकारतया पुरुषत्वविशेष्यतया च प्राधान्यात्पराभ्युपगमात् अथवा सविशेषेण हि ति न्यायेन व्यापारोऽस्य परामर्ष
 बोधात् पुरुषत्वात्वेनान्वितस्य पुरुषस्य परामर्षसंभवादिसुपास्त दृतिनव्यवेद्याकरणमतं इति वार्थः ॥ ॥

श्रीगणेशाय नमः विद्यानिधानपुत्रस्य नायवाचस्पतेरियं निर्मलराणां धीराणां शर्म निर्मातुं निर्मितिः अथ संक्षेपा लुकारार्थी निरूप्यते तत्र
 लृट् लिट् लृट् लृट् लृट् लृट् लृट् लृट् एतेषां लकाराः तत्र लकारस्यैव कर्त्ता कालः संख्याचेत्यर्थः तत्रैकैर्नेति पातं जलाः
 लः कर्मणि चैतिस्त्रेचक्रे कर्त्तुः परामर्ष इति कर्त्तृत्वेन व्यापार इति भावः यत्न इति नैय्यायिकाः युक्ते चैतत् मापारत्वापेक्षया लृट् च वेन यत्न तस्यैव श
 क्यतावच्छेदकत्वात् शक्ततावच्छेदकं दशलकारस्तथापि लृट् नन्वेवं भवतीत्यादि चोदेशेनो लकारस्यैव स्मरणादन्वयधीः आदेशे पुरातनिक
 लृट् चैव गोत्रवारं तदस्मरणे शान्तिभ्रमादेवान् च यदीरिति चेन्न चैत्रो गतागतो ग्रामोऽसौ सोऽस्मान्नाधिकरणानुरोधेन यथायथं क
 र्त्तुं कर्मणि चैव लृट् चैव नन्वेवं लृट् शतशान्तिविसृजेन शतशान्तिवोद्देशात् लृट् कर्त्तृरिति शान्तिः आदेशात् शान्त्या निर्वाहः आदेशो
 क शान्तिवृत्त्यनात् चैत्रः पुनश्च नैय्यायिके सामानाधिकरणस्योद्देशात् शान्त्या निर्वाहः अत्रादेशात् शान्तिः इत्यास्तु विशेषः सन्तु वनयने श
 न्तिः आस्तु निपदत्वेन सैन्ये मेघे पागम्यते ग्राम इत्यादौ मैत्रं कृति जन्मगमनसंज्ञा शांती ग्राम इत्यन्वयबोधात् कृतिप्रयोगे त
 तीयाथो जन्मवृत्तुसंसर्गः मैत्रं कृते विशेषणं सन्वगमने तन्मसने तच्च ग्रामे इति ग्रामगच्छति मैत्रं सुत्रात् ग्राम इति सन्
 जनकगमनात् कृत् कृतिमान् मैत्रं इति बोधः फलं च द्वितीयाथो जनकत्वादिवृत्तसंसर्गः ग्रामश्चात्र सन् विशेषणं तत्तु ग
 मने तच्च कृते सा च मैत्रं इति विशेषणं विशेष्यभावभेदेनैव कर्त्तृकर्मप्रतीतिस्तु लीय बोधयो विशेषः तावन्तः पदार्थास्तु
 यत्र भ्रमं सते मैत्रेण ज्ञाप्यते इष्यते क्रियते चट इत्यादौ तु कृतिस्तु तीयाया एवार्थः विषयतावारव्यातार्थो मैत्रेण विषयो पृष्ट इति
 द्विक्रमेणान्वयधीः चट ज्ञानाति मैत्रं सत्र विषयत्वं द्वितीयाया आश्रयत्वं वारव्यातार्थः चट विषयकज्ञानाश्रयो मैत्र इति धीः
 फा कश्चात्रातीतामागतवर्तमानस्वरूपः यथा लृट् आदेशे रर्थः भवतीत्यादौ वर्तमानत्वं लृट् आदेशे रर्थः लृट् लृट् लिङ्गमभवत् अथ
 शान्ति ५

वाङ्
४

शक्त्या

वभवेसादौ भवतु लुट् लृट् भविता भविष्यतीसादौ भविष्यकालः लिङ् लोट् पंचमलकाराणां भवेत् भवतु इसादौ आशिषो भ
 वतुसादीनां विधिः कालः संख्याच केवलार्थः पंचमलकारस्य छंदस्येव प्रयोगः तत्र दीर्घसुमपि विकल्पेन भवतीति भवति भ
 वतीति प्रयोगदर्शनात् तत्र व्यापारबोधकेन लटा वर्तमानत्वं व्यापारादावेव बोध्यते पचतीत्यादितो वर्तमानव्यापारानुकूल
 व्यापारवानिति बोधनात् एवमन्यत्रापि व्यापारबोधकारव्यापारतन्ववर्तमानत्वं प्रकारकबोधे आख्यातजन्यव्यापारोपस्थि
 ते हेतुवत्कस्यनानतिप्रसंगः व्यापारबोधक इत्यात्तुः समाभिव्याहृतो रव्यातजन्यवर्तमानत्वं प्रकारकबोधे तद्वशात्तु ज
 न्योपस्थितिर्हेतुः कारणात् कार्यतावच्छेदिका च प्रसासनि विशेषात्तेन गतिप्रसंगः जानाति गच्छति भजत इसादौ वर्तमानत्वा
 नाश्रयसादिबोधस्येवानुभविकत्वात् तत्र लटा वर्तमानत्वं लक्षणमाश्रयत्वं बोध्यत इति विशेषः लटाधिकरणकालोपाधिसंदर्भवर्तमानत्वं प्रसासने
 वर्तमानत्वापीत्येविदिते स्वानधिकरणस्य समीपवर्तीतु तत्कालः तत्रापि शक्तेर्लक्षणावेत्यन्येदत नन्वेकपदेकापितयोः कथमिथो न्ययः तस्य दज
 न्यशाब्दबोधेपदान्तरजन्योपस्थिते हेतुत्वात् कार्यतावच्छेदिका प्रसासनि प्रकारता कारणतावच्छेदिका विशेषात्तेति अन्यद्विपदार्थयोर्द्वेन सादौ क
 रणत्वेनैकवचनार्थो न्वभास्तेः सैवं तत्तत्समान्यत्वेत्येते प्रवेशात् कथमन्यथा एवकारार्थो न्ययोगव्यवच्छेदयारन्वयः घटो नश्यतीसादौ कर्तानो
 त्यन्ति कर्तृप्रतियोगित्वं लडर्थः अत्ये नाशप्रकारः द्वितीये तु नानार्थयोर्गुणपदेव बोधात् न च तादृशोत्पत्तिकृतमेवार्थोत्पत्तिरर्थस्य नाशस्य च
 प्रातिपदिकार्थसाक्षादन्यथैयसंज्ञात् न्वप्रतियोगित्वमेवार्थोत्पत्तिरिति चिरविनेष्टु नश्यतीति प्रसंगात् एतन्निवर्तमानत्वं न्वार्थोत्पत्तिरिति
 परास्ते केचित् लक्ष्ममेवात्र प्रतियोगित्वस्य रनितावच्छेदकं लट् लृट् तादृशोत्पत्तिकृतस्यैव एकधर्मावच्छिन्नस्यैव गुणपदोपबोधत्वं अन्यद्वेन सादौ कुरा
 त्वैकवचनबोधो न स्यादिसादौ अन्ये तु नश्यतीसादौ लटा नाशसामग्र्येव बोध्यते चिरविनेष्टु नश्यतीति प्रसंगः अतएव नश्यतावि
 नाशसामग्रीमिति प्रामाणिकाः प्राहुः आख्यातवृत्त्याविशेषकबोधदतिवैधायकरणाः भादाश्च आधनयेधातुर्थः क्रिया चैत्रस्तं
 दुलंपचतीत्यादितः चैत्रकर्तृकतदुलंकर्मकपाकइत्यादिधीः अतंतयेभावनाक्रिया चैत्रीया पाककर्मिका तदुलंकर्मिका इति धीः प्रय
 नमार्थो रिव नानार्थधातुर्थयोः साहाय्येति वि

भावे कर्मणि नष्टसादौ ३

भक्त

भातपदार्थविशेष्यक एव बोधः ओदनकर्मकपचनानुकूल कृतिमांश्चैत्र इति नैयायिकाः द्वितीयाधार्थक्येव करणात्तुः सर्वक्रियाभामेवान्वय लोकात्तद
 तनकालविदुत्सामान्यभवेत् वर्तमानत्वं प्रतियोग्युत्पत्तिकृततादृशप्रातियोगिनिमिषोचैत्यनेपि पूर्वोक्तमेव इति प्रयोगात्तुः चिरसंज्ञुपुष्टे २
 संयुज्यत इति प्रयोगात्तुश्च शानादिति विज्ञेय इति विज्ञेय अज्ञासीदिति प्रयोगात्तुश्च एवैनाशोद्वन्वासंभवान् उपान्तु देशकालादावन्वमाने
 दोषः अन्वदिसादौ धातुनोत्पत्तिः प्रसासने नष्टइसादौ तादृशोत्पत्तिकृतप्रसयेनेति विशेषः लिङ् लृट् भवत कालसापरोक्षसुमप्यर्थः अहं वाकरिसादि
 प्रयोगादर्शनात् न चौरपा अतुरंगमोवेति रूपकत्वं उत्तमपुरुषस्तत्र न स्यादिति वाच्यं सुप्तो हविल विलापमानं किल वै चारइसादौ कितविक्षे
 पतदसंभवात् तत्र परोक्षत्वेन तास्य चक्रे - - - कलिकप्रयोगोऽपितु लिङ् तत्प्रतिरूपकं योनेपातः लुट् लृट् भविष्यकालः भविष्यत्तु वर्तमानत्वा
 भावप्रतियोग्युत्पत्तिकृतं उत्पत्तेश्च देशविशेषः कालविशेषश्चाधिकरणत्वेनान्वेजि गृहे घटो भविष्यति अनुभविष्यतीसादौ धातुनोत्पत्तिः प्रसासने
 वर्तमानत्वाप्रगभावप्रतियोगित्वमात्रं अश्रयत्वं प्रसयेन गृहाधिकरणक वर्तमानत्वाप्रगभावप्रतियोग्युत्पत्तिः अज्ञातवर्तमानत्वाप्रगभावप्रतियो
 ग्युत्पत्तिः सन्वयबोधात् वर्तमानत्वाप्रगभावप्रतियोगित्वस्य तादृशाधार्थ्ये प्रयोगे समुच्चयपरश्चः परांगणो गमिष्यति मेत्रैः परश्चः परांगणो ग
 विष्यतीति प्रसंगः केचित् देशविशेषः कालविशेषश्चात्र प्रागभावप्रतियोगिनिचासत्वेति परश्चो भविष्यतीत्यस्य परश्चो वृत्तिर्परांगणवृत्तिर्यः प्राग
 भावः तत्प्रातियोग्युत्पत्तिः परश्चो वृत्तिर्परांगणवृत्तिर्मेत्र इति धीः तेनैव प्रसंगः एतेन च साविनिघटे अद्य भविष्यतीति प्रसंगो निरस्त इसा
 दुः नश्यतीसादौ वर्तमानत्वाप्रगभावप्रतियोग्युत्पत्तिकृतप्रतियोगित्वं प्रसयार्थः अज्ञातवर्तमानत्वाप्रगभावप्रतियोगिनिचासत्वेति
 उत्पत्तिरनाशप्रतियोगिघट इत्यन्यः यत् अत्र वर्तमानत्वाप्रगभावः प्रातियोगित्वमेव प्रसयार्थः तन्न चो भाविनाशके अधनंश्यती
 सादिप्रसंगात् पचतीसादौ आधपाकव्यक्ति प्रागभावगर्भमेव भविष्यत्वं पक्वयान् इसादौ चरमपाकव्यक्तिध्वंसगर्भमेव भवतु भवतु तत्तस्य
 मभिव्याहृतस्य तादृशाधार्थ्ये हेतुत्वात् तेन पाकसाध्यकव्यक्तेरुत्सादपि कस्याश्चिद्वैतत्वेपि न पश्यति पक्वत्वं इसादिप्रयोगः लुट् विधिरा
 सीत्त्वार्थो यजतेसादौ विष्येत्तु भवत्यादिसादौ सचस्या भाशंसनं तदिष्टेति यावत् लोट् लृट् विरोधिरनुमिति विषयगमनानुकूल कृतिमा

बालः विविधोपस्थानानुभवादिद्वारा विधिप्रवर्तनोतिभावाः प्रवर्तनाच्च । किं इति बोधव्यापारः पदार्थोत्तरं वा लिङ्गपदज्ञानमेव वा तस्य प्रवर्तनात्वेन ज्ञानं
 बोधनप्रवर्तनोत्तरं आचार्यैः प्रवर्तयति इति ज्ञानाद्भवानयनादौ प्रवर्ततिः आचार्यैः निप्रवर्तमानानां विप्रविशेष एवेसाङ्गुलान् स्तन
 पानादिप्रवर्तनाविहसाधनताज्ञानस्य हेतुताया आवश्यकतात् तत एवोपपन्नो प्रवर्तनाज्ञानहेतुत्वे मानाभावात् स्वर्गकामोयजेत इत्या
 दौ च प्रवर्तमानविषयको यागकर्णिका स्वर्गकर्मिकाभावः नेति बोधस्य परे रभुपगमात् वर्तमानाविषयोपपन्नो प्रवर्तनपपन्नो आवश्यक स्वर्गसा
 धनतादिज्ञानादेव तत्प्रवर्तनोः कर्तव्यविधिरिति प्राभाकराः स्वर्गकामोयजेत इत्यदौ स्वर्गकामनियोज्यकं यागविषयकं कार्यमिति प्राथमिके वा
 बोधः तन्नियोज्यं यागविषयकं यागमिति द्वितीयस्वर्गकामनियोज्यकायागः स्वर्गकामकार्य इति तृतीयः स्वर्गकामोयागकर्तृत्वचतुर
 र्थः अहं स्वर्गकामोयागमकृतसाध्य इति पंचमः तत्र बोधद्वयं मानसत्वा नुमानिकं बोधितव्यं न च प्रथममेव स्वर्गकामनि
 योज्यकः स्वर्गकामोयाग इति बोधस्तु तथाच कार्य एव शक्तिर्न तु कर्म इति ध्यायितव्यं । नियोज्यत्वं क्रियानिष्कर्षस्य साधनताज्ञान
 कालीनमकार्यमिति बोधस्तथा दशबोधजनकत्वमिति यावत् तच्च स्वर्गकामनाविशिष्टे योग्यतावच्छेदकतया भासते घटेन जल
 माहरोद्दिष्टेति न घटे किं प्रवृत्तं न च यागे स्वर्गसाधनत्वज्ञानं विनानियोज्यत्वं भावितुमर्हति न वा यागे स्वर्गसाधनत्वं प्रथममेव श
 क्यज्ञानं तद्विज्ञासाक्षात्पर्यावा नाद्यः आशुविनाशिनो यागस्य कालोत्तरभाविनि स्वर्गसाक्षादहेतुत्वात् नासः परप
 राधिकापूर्वोपपत्तिः अतो यागविषयकं कार्यमिति प्रथमबोधोपायः पूर्वोपपत्तिस्तथा यागे स्वर्गसाधनत्वग्रहं तत्र कार्य
 त्वबोध इति युक्तं नियोज्यत्वं पदार्थोपपत्तिस्तथापि शाब्दबोधे भासते न च पदार्थोपपत्तिस्तस्य शाब्दविषयत्वे प्रत्यक्षादि विषय
 सकलपदार्थोत्तरं तथापि नः तत एव बोधोपपत्तिरन्यत एव यत्प्रतियोग्युपपत्तिरहेतुत्वात् अत एव द्वा र द्वयमिह द्वावेति वि
 धातरूपस्यार्थस्यैवाध्याहारः अनुप्रतियोगिनः कार्यस्य पदोपास्तिलत्वात् तदपि न शाब्दबोधस्योक्तनियोज्यत्वं विषयत्वे माना
 भावात् न च योग्यताज्ञानं शाब्दबोधहेतुः सचोक्तं नियोज्यत्वं नैव अनन्वित इति हेतुना हीनोक्तं ज्ञानात्तस्यैव धर्मस्य योग्यः

तथा

वादिति वाच्यं एकपदार्थेऽपरपदार्थस्यैव लब्धत्वेन तथात्वात् योग्यतायाः स्वयंसंशयानिश्चयसाधारणज्ञानहेतुः यागे च परंपराघटकधर्मसंज्ञेहा
 तस्वर्गसाधनत्वं संदेहेपि तथात्वबोधोपपत्तेः अनन्वयनिश्चयस्याविरहोवा योग्यताया भावविरहोत्तस्य च भवताज्ञानहेतुमसमिधादे
 कृतसप्तमीचासौ यागेपि न स्वर्गसाधनबोधानुपपत्तिः प्रवर्तकज्ञानविधिरिति नैयायिकाः प्रवर्तकत्वं च कृतिसाध्यत्वे एव साधनत्वबलवन्नि
 ज्ञाननुबन्धित्वानां ज्ञानमतस्तो लिंगशक्तित्रयमेव शृङ्गाहुरपांतिः चरणं मधुरुक्ष भोजने प्रवर्तितवारणाय यथा सखत्रया
 णामेव ज्ञानस्य प्रवर्तकत्वात् । अतः विशिष्टकृतिसाध्यत्वे एवैकशक्तिरिति तत्र विशेष्यविशेषणभावो विनिगमकाभावेन पृथक् त्रिष्वेव शक्तिः एवं
 च स्वर्गकामोयजेत इत्यदौ स्वर्गकामिदो योगः कृतिसाध्यैः साधनत्वबलवन्निज्ञाननुबन्धित्वेति बोधोऽसेवे वस्तुतो नामार्थधातुर्थयोर्भेदेन साक्षात्
 अन्वयबोधस्याप्युत्पन्नतया तादृश यागानुकूलकृतिमा स्वर्गकाम इति बोधः एवं च लिंगस्वयैकार्थोक्तिर्द्वयोत्तरबोधवृत्तमपि स्वभावादेव कृति
 साध्यत्वं च प्रवर्तितो बोधमात्रोपजीवनयोः नियतसाध्यप्राक्पक्षे साध्यकसचरेण प्रवर्तितः वाद्यवायुकृताप्यदृष्टवत्प्रसयोगादेवोपपत्तेः
 अमयोनियत्वे मानाभावः एवं च निवृत्तिरपि मन्त्रात्तरं प्रसभावस्य तत्वात् न चैवं प्रवर्तितं स्पृष्टिदशायां निवृत्तभावेन प्रवर्तितं कार्यचेष्टाद्य
 सति प्रसंगात् अतः कृतिसाध्यत्वं प्रवर्तितजनकं नैयायिकैः यद्यपीदानीं कृतिसाध्यताज्ञानं प्रवर्तकं नैव भावि वाक्यप्रवृत्तापत्तेः समुत्तरणा
 दौ प्रवृत्त्यापत्तेश्च तथोपीदानीं संशयान्तरभावेन प्रवर्तकज्ञानं पाक्षिकमेव लिङ्गात् केवलं कृतिसाध्यत्वेन यागादौ प्रसज्यते दृष्टसाधनत्वं दृष्टाविषयसा
 धनत्वं दृष्टाविषयत्वेन स्वर्गपशुपुत्रादिना मननुगमात् न लिङ्गो नामार्थकत्वमिति कार्यताकारणाच्छेदकसंबन्धः समवायः यद्वा सुरवेकाविशिष्टसुरव
 साधनताज्ञानं प्रवर्तितः कार्यताकारणतावच्छेदकसंबन्धविशेषता उपभयभाषि तेन तेन रूपेण तत्र तत्र शक्तो नानार्थत्वेति चेन्न लब्धिवा
 दिक्ताविषयसाधनत्वशक्तिः स्वर्गकाम इत्यादि तत्कामपदसमभिध्याहारात् स्वर्गादिव भासते स्वर्गादिता बोधस्तु पाश्चात् । पाक्षिकः दृष्टसाध
 नत्वं दृष्टानिष्टसाधनताविरूपकत्वमेव दृष्टसाधनताधिकारण्येन च यागादिसाध्यत्वं यागोपपत्त्यादिति युगमिति तस्मान्नाधिकारण्येन तत्ता
 दिजन्यत्वसत्त्वाद् एतेन ज्ञानादितोपि स्वर्गसंभवो दृष्टत्वावच्छेदो हेतुः यागे संभवतीति निरस्तं अन्यतु विज्ञातीयपशुपुत्रादिसाध
 नत्वे लिङ्गो नामार्थ एव शक्तिः लिंगपदमिहाविषयत्वावच्छेदको वक्तिन साधनत्वशक्तिसाधारकः परं शक्तिग्रहः ततश्च यागो

6

तपसोपस्तत्रारव्यातजत्यसंख्याप्रकारक बोधे भावनान्वययो धसामग्रीवयथे प्रथमा तपापराकाप्ययत तत्रिपयदह कइवमरुम
 स्तीसादप्रथमा तपसोपस्तत्रारव्यातजत्यसंख्याप्रकारक बोधे भावनान्वयः तदुलपचतीसादो द्विचकाविशेषायादापिनतद कोद भावनान्वयः तद
 न्वयानसंख्यानु योगोपीति अतएवभावप्रसयेने चेत्रपापच्यतेसुप्यते इसादोप्रथमातपदापस्तत्रारव्यातजत्यसंख्याप्रकारक बोधे भावनान्वयः अतीवतवस
 रव्या प्रसयस्यच तत्रवर्तमानान्वयमेवसर्थः भावलिङ्गः निष्ठासाधनत्वं तच्चक्रियायामन्वति अतएव स्वापस्यादिववदुव आसगि कतवप्रथ
 मोपस्थितेयाच्च साधुत्वाथमेक वचनेमेव युज्यते इतिप्रामाणिकाः एवंचेत्रपापच्यतेइत्यत्रचेत्रकृतिजन्यः पाकावर्तमानइतिधीः तत्रत
 तीयार्थः कृतिः चेत्रपाप सुप्यतेइत्यत्रापिचेत्रकृतिस्वापोवर्तमानइतिधीः कृतिस्वात्रततीयार्थः एवंचभावप्रसयस्यक कपच्यतेचेत्र
 सादो कालः संख्यावर्तमानवाक्षेपलक्षणाः ततः शान्तिनिषेधात् कर्त्रीक्षेपोप्ययमेव प्रथमातपदापस्तत्रारव्यातजत्यसंख्याप्रकारक बोधे भावनान्वयः
 नेहया परजन्मपदार्थोपस्थितैरनुत्तरक सनेनानुमितेः शाब्दाहेतुत्वात् चेत्रः पचतीसादो केर्तुरभेदान्वयानानुभविकः चेत्रस्यसाध
 नमिसादो सुवर्थस्वत्वादेः प्रातिपदिकार्थसाधनादाविति तिङ् कसादेश्चेत्रादावनुबोधका भावात् नेष्यतेतु नामार्थयोर्भेदेन
 न्वयः चेत्रकर्तृक इसादितथाबोधविरहात् अतएवभेदातिरिक्तसंबंधः निपातान्वयनामार्थबोधे विभक्तिजन्यापस्थितेहेतु
 वे तत्रच कार्यकारणातावच्छेदकप्रसारसतिविशेष्यतेव पद्येनेसादो निपातार्थस्यभेदान्वयेपिनक्षतिः इतोपि घटः कर्मवृत्तिसा
 दो निराकाक्षेनभेदेनान्वयः ननु अनभिहिते इति सूत्रे तृतीया कर्मण्यसिहितेतितीयाविहिता कर्तृकर्मणोर्वाच्यत्वं चेत्रः पचती
 सादो तृतीयापत्तिः तत्रेतिङ्गकर्तृकरणसिधानात्पच्यतेतदुल इसादो द्वितीयापत्तिः तत्रेतिङ्गकर्मणोर्वाच्यत्वं चेत्रः पचती
 कर्तृकर्मणालकारणाचे कर्तृकृतिमान् स्वतंत्रः स्वच्छा पूर्वकारी परसमवतक्रियाजन्यफलशालितः कर्मणाद्रुतिक्रियाजन्यात्
 रदशासयोगरूपफलशालित्वं कर्मणो ग्रामादेरिव कर्तृरपि अतः परसमवतदूति धात्वर्थतावच्छेदकफल शालित्ववातत

ततसुजावच्छिन्नक्रियावाचकवैगम्यादीनां अन्यथा सृजिगम्योपयोयतापत्तेः उपयोरपिस्पर्शवाचकत्वात् फलवच्छिन्नक्रियावाचकसोदवृगम्यादे
 सकर्मकव्यवहारः सजसुसजतोसादोकर्तृकर्मवाचकसुदेवतदर्थकर्तृराख्यातेनाभिधानात् पचतिचेत्रइसादोतुनेतृतीया पच्यतेतदुल इसा
 दोनछितीया तदर्थस्यकर्मण्यारणात्नेवाभिधानात् उक्तार्थानामप्रयोगादुतिन्यायात् अतएवपचतीसादो कर्तेरिप्रयोगः पच्यतेसादिकर्मसुप्यः
 समाख्यातोपिसंगठते नचलडाधनुवर्तमानवादेकतो कथमन्वयः एकदेशात् अतएवअन्वययो धनितजन्य आख्यातविशेषकापस्थितेहेतुत्वात्
 अतएवगेतिनिसादो लक्षणया स्वतंत्रगोप्यस्थितिर्विना नतत्रनिसातान्वय इतिवाच्यं पक्षसादो जर्थक चेत्रे शक्यतोपाकादेरिवात्रापितेयु
 गमात् उक्तसुसने ततसुदजन्मवस्य जन्मसादरपित्रवेशनीयत्वात् नचोतयान्वयिबोधे समानावेतात्पदद्वयशान्नु नीलसुसला
 सादोबोधे कृतिप्रसदात् कर्तृकहेतुरभेदान्वयइतिवाच्यं विरुद्धविभक्तिसादिसस्येवतत्रतत्रत्वात् अतएव क्रियाविशेषणोक्तोपचतीसा
 नीलासलमियादोच स्तोकाकाधारभेदा र्थान्वयधीः नेव अनभिहिते इति सूत्रस्यकर्तृकर्मणः संख्याया अनभिहितोतृतीया
 तीयेसर्थमपि कर्तृरिप्रसुपइसादरपिकर्तृरिसंख्यावाचकः प्रसयइसर्थः ननुयदिचेत्रेतिंसंख्यायामनभिहितोतृतीयादिरिति त
 र्थसाचेत्रस्यपाकः ग्रामस्यगमनमिसादो तृतीयाद्वितीयापत्तेः ससं अतएवतत्र तृतीयादिप्रसक्तो कर्तृकर्मणो कृतीतिस्त्रेण
 प्रस्यभिधानेनतद्व्यात् एवचषष्ठीलक्षणया कर्तृकर्मसुचताद्रूपेणबोधयति शेषिकेनु राजः पुरुषइसादो षष्ठीसंबंधवत्
 बोधयतिरितिशेषः यद्यपिलक्षणाया नसूत्रापक्षयागगायाघोषइसादोतदभावात् एकविभक्ते विभक्त्यर्थे अनशासनादिनाल
 पानसाध्वीति नियमार्थमिदसूत्रइसुक्तादयः शेषः उक्तवदुत्तरे कर्मसुतद्रूपेणयत्रनभासते तत्रसंबंधसावेषधी तस्यार्थः कर्तृ
 मणाः कृतीसनेनतद्रूपेण कर्तृकर्मसुतद्रूपेण विहितायाषष्ठीसंबन्धिदिष्टे सनेनचेत्रपागतग्रामगतवानिसादोविशेष्यते उप
 बोधेवसतापर्मल प्राप्तिधामसुवमस्यापु वीति इतिचन्यायकसुमजले देवदत्तोत्यागतमिसत्रापिसंबंधनकर्तृसादिबोधे षष्ठीविशेष्यते
 पिदश्यते तः कर्मणिवातेसूत्रमपि कसादि संख्यायामिस्यकसनय ननु स्वरितजितः कर्त्रीभिप्रायकिमाफल इतिस्त्रेवात् कल
 वाचकतोप्युक्ति आत्मनपदवा यइतिलभ्यते स्वरित इतिइकाअनुबधत्तपायत्र एवभकारइत्युक्तायत्रततोधातोर्योपमा

६: कर्तृगामिनिफले आत्मनेपदंभवतीति सूत्रार्थः नृसिप्रायेतद्विषयेऽस्यर्थः लक्षणापत्तेः कर्तारमभिप्रेतीति नृसिप्राय-
 क- रव्यानाञ्च अतएव युजंति यद्युं धातुकाः पचंति पाचकाः इत्युदाहरणमपि संगच्छते न हि तेषां फलेनाभिप्रायः क्त्वि संबंधः
 दि- सागादस्मात् फलं भविष्यतीति सिद्धिप्राप्येव यथा ज्ञायितुं प्रवृत्तः वसंतं ब्राह्मणेना गोदानादधीते इत्यात्मनेपदबलादाहिताग्नि-
 बाधोन्तरेफ उक्ताय कल्प्यते इति पूर्वमीमांसापि अतएवात्मनेपदमिसादिसमाख्यापिसंगच्छते मेव वस्तुगुणफलसमाना-
 धिकरणकर्तृत्वमात्मनेपदेन बोध्यते इत्यत्र सूत्रतामस्यार्थः अस्तु फलसामानाधिकरण्यमात्मनेपदस्य तद्व्याधिकरण्यं परस्मैप-
 दाद्यर्थः तच्च कृतं वेव अन्वेति इति कर्तृत्ववाच्यसिद्धिः न चैवं गांध्यादिति विधेः परगतफलजनकमेकप्रवृत्तिः स्यात् न स्यात्
 तत्रारव्यातार्थमात्रे तास्यार्थः न तु परस्मैपदार्थेऽपि तत् सर्वसामंजस्ये धातोर्र्थः लक्षणास्यार्थोऽपि नः सावेकतिः भजा-
 दीनामपि व्यापारार्थः तेन सिद्धेऽप्योदने इदानीं पचतीति संयोगवन्निधोगमनमिसादि पुनः प्रयोगः मंडनमता नुयाधि-
 नः फलव्यापारेऽप्यर्थः आख्यातस्य आश्रयत्वमर्थ इति गुरुवः एतदपि यत्नवृत्तिस्तथा व्यापारताश्रयत्वयोगुरुवात्
 दुपेक्षणीयं इति इतिलकारार्थवादपरिच्छेदः ॥ १ ॥

सुगिर्विषयि जीवितापह्निहृदये किं निदि ॥ १ ॥ नारायणं नमस्कृत्य पदवा ॥
 तानहं किं मी विषमप्यमृतं कृदिह वेदमनीवा विषमीश्वरे कथा ॥ १ ॥ गुणदोषोद्योग रुत्रिदिहैव जाविदिहैव ॥
 शिरसाश्चावगन्तुं पूर्वपरं कंठे निपद्यते ॥